WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Cornelis

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif aan het raam	4
C	C van Camping	8
O	O van Ondiep water	14
R	R van Ruïne	20
N	N van Naaldbos	26
E	E van Eiland	31
L	L van Landgoed	36
I	I van Imkerij	41
S	S van Stad	46
	De naam op de kaart	51
	Jouw dierenlijst	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif aan het raam

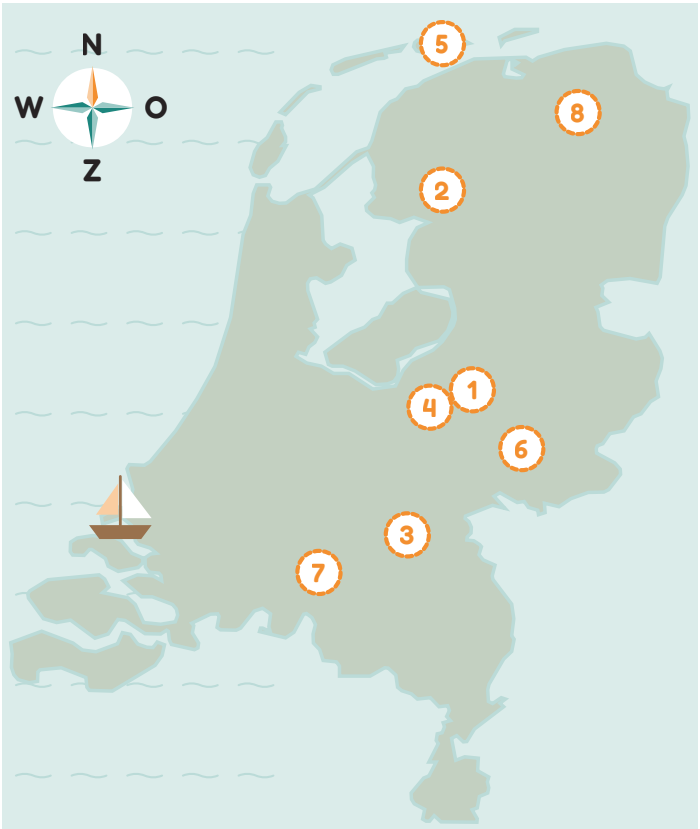
Het was een gewone ochtend. Cornelis zat aan tafel met een boterham met hagelslag. Toen hoorde hij iets tegen het raam. Tik. Tik-tik. Op de vensterbank stond een duif. Een grijze duif met een glanzend groen nekje en oranje oogjes.

Aan zijn poot zat een klein kokertje. ‘Roekoe,’ zei de duif. ‘Ben jij Cornelis?’ Cornelis liet bijna zijn boterham vallen. Een duif die praat! ‘Ja,’ zei Cornelis. ‘Dat ben ik.’ ‘Gelukkig,’ zei de duif, en hij poetste trots een veertje. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

De Namenkaart van

CORNELIS

De kaart die Pluim bracht. Elk rondje is een plek waar een letter van jouw naam op je wacht.

C van Camping

Ze stonden op een camping in het bos. Tussen de dennen stond een oranje tentje. Het rook naar hars en een beetje naar pannenkoeken. ‘Kamperen!’ zei Cornelis. ‘Een camping met een C,’ zei Pluim. ‘Een woord dat met een C begint. Dat vind je niet elke dag.’

Cornelis keek naar het tentje. ‘Slapen hier mensen?’ ‘Vannacht wel,’ zei Pluim.

‘Maar nu zijn ze aan het wandelen. We blijven netjes van hun spullen af.’ Er viel iets op het dak van de tent. Pok! En nog een keer. Pok! Het was een stukje dennenappel.

Cornelis keek omhoog. Op een tak zat een eekhoorn met een rode vacht en een pluimstaart. Hij knaagde aan een dennenappel en de schubjes vielen naar beneden. ‘Hij eet de zaadjes eruit,’ zei Pluim. ‘Daar zit lekker eten in.’

De eekhoorn rende naar beneden, met zijn kop omlaag. Hij sprong over het gras en begon te graven. Hij stopte een nootje in de grond en duwde er aarde overheen. ‘Hij verstopt zijn eten,’ zei Cornelis. ‘Voor later,’ zei Pluim. ‘Maar hij vindt niet alles terug. Uit een vergeten nootje groeit soms een nieuwe boom.’ ‘Dus de eekhoorn plant een bos,’ zei Cornelis. ‘Een heel klein beetje.’

De eekhoorn keek even om. ‘Niet voeren,’ zei Pluim. ‘Hij vindt zelf genoeg.’

Echt waar!

De eekhoorn

Een eekhoorn verstopt in de herfst nootjes en zaden in de grond. Hij vindt ze niet allemaal terug. Uit een vergeten nootje kan een nieuwe boom groeien.

Zo groot	21 tot 25 centimeter, met een staart van 14 tot 22 centimeter
Eet graag	zaden uit dennenappels, eikels, nootjes, bessen en paddenstoelen
Zo herken je hem	rode vacht, pluimstaart en in de winter pluimpjes op de oren

Raadsel: wie ben ik?

Ik heb een rode vacht en een grote pluimstaart. Ik verstop nootjes in de grond. Wie ben ik?

Het antwoord staat op p. 59.

E van Eiland

De kaart kriebelde onder de vinger van Cornelis. Eén, twee, drie... en daar gingen ze weer. Ze stonden op een eiland in de Waddenzee. Er waren duinen, een vuurtoren en heel veel lucht. Het water om het eiland heen glinsterde. ‘Hoe komen mensen hier?’ vroeg Cornelis. ‘Met de boot,’ zei Pluim. ‘Of zoals wij. Maar dat kan bijna niemand.’

Het rook naar zout en zon. In de verte toeterde een veerboot. ‘Die brengt mensen naar de overkant,’ zei Pluim.

‘Wij hebben geen kaartje nodig. Wij hebben een kaart.’ In het water dobberden grote eenden. Sommige waren zwart met wit en hadden een groen vlekje in hun nek. Andere waren helemaal bruin. ‘Eidereenden,’ zei Pluim. ‘De zwart-witte zijn de mannetjes, de bruine zijn de vrouwtjes.’

Een mannetje gooide zijn kop achterover. Ahoe-oo! riep hij. Het klonk alsof hij iets heel verbaasds had gezien. Cornelis giechelde. ‘Ahoe-oo!’ Op het strand, tussen het gras, zat een bruine eidereend stil op haar nest.

Ze bewoog bijna niet. ‘Ze broedt op haar eieren,’ fluisterde Pluim. ‘Haar nest is van het zachtste spul dat er bestaat. Ze plukt donsveertjes van haar eigen buik, en daar legt ze de eieren in.’ ‘Een dekbedje van haar eigen veren,’ zei Cornelis zacht. ‘We gaan er niet heen,’ zei Cornelis. ‘Dan schrikt ze.’

Ze maakten een grote boog om het nest.

